

βίαμι, κέλις, ὑγιέα. ψυχὴ ἢ αἰδρεία, σοφία, A
 δικαιοσύνη. τὰ δὲ ὑπὸ κτήματα, φίλοι, χρήματα,
 κτήματα. τὰ δὲ ἐναντία τούτοις, ἀσύμφορα.
 πόλει ἢ συμφέροντα τὰ τοιαῦτα τέ ὄντι, ὁ-
 μόνον, διὰ μὲν πρὸς πόλεμον, χρήματα,
 καὶ κερσόδοι, διπορία, συμμάχων ἀρετὴ καὶ
 γλῆθρα, καὶ συλλήθεδον ἅπαντα τὰ τούτοις
 ὁμοῖο ἔσται, συμφέροντα νομίζομεν. τὰ δὲ
 ἔστι τοῖς ἐναντία, ἀσύμφορα. καὶ δὲ ὄντι ἀφ'
 αὐτῶν διδόντες, καὶ πῶς τῶν ἐνδοξοῦν γρηόση- B
 τῶν τοῖς κερσάζουσιν. ἡ δὲ αὖ δὲ, τὰ χρῆσθαι ἐργα-
 ζόμενα. βία δὲ, τὰ μὲν ἐλαχίστου χρο-
 νου καὶ πόνου καὶ διαπαιγνῶν ὀπιτιούμενα.
 διωατὰ δὲ, πάντα τὰ ἐνδεχόμενα γρηόσηται.
 αἰαγῆα δὲ, τὰ μὴ ἐφ' ἡμῖν ὄντα κερσά-
 τειν, ἀλλ' ὡς ἐξ ἀνάγκης θείας ἢ ἀφ' ἐρο-
 πῆς οὕτως ὄντα. τὰ μὲν οὖν δίκαια, καὶ
 τὰ νόμιμα, καὶ τὰ συμφέροντα, καὶ τὰ κερ- C
 λα, καὶ τὰ ἡδέα, καὶ τὰ βία, καὶ τὰ διωα-
 τὰ, καὶ τὰ αἰαγῆα, ταῦτα ὄντι. διπορήσο-
 μεν ἢ ὡς ἐπὶ πύτων λέγειν ἐξ αὐτῶν τε ἡδὲ
 κερσερῆμεν, καὶ ἡδὲ ὁμοίαν τούτοις, καὶ
 ἡδὲ ἐναντίων αὐτοῖς, καὶ ἡδὲ ἡδὲ κακέρμεν
 ὑπὸ θείων, ἢ ἀφ' ἐροπῶν ἐνδοξοῦν, ἢ ὑπὸ κερ-
 τῶν, ἢ ὑπὸ ἡδὲ ἀπειρωτιστῶν ἡμῖν. τὸ μὲν οὖν
 δίκαιον ὅτι αὐτῶν ἔσονται, ἡμῖν δεδῆλωται.
 τὸ δὲ ὁμοίον τῶν δικαίων, τοῖν δὲ ὄντι. ὡς ἄρ' D
 γὰρ δίκαιον νομίζομεν τοῖς γροῦσι περὶ δε-
 δῆται, τὸν αὐτὸν ἔσονται κερσῆμι μμείδῃται
 τῶν ἡδὲ τῶν ἡδὲ περὶ ἔσονται κερσῆμι καὶ κερ-
 σῆμι τοῖς δὲ ποιήσαντας ἀπειρωτιστῶν δὲ
 κερσῆμι ὄντι, οὕτω τοῖς μμείδῃται κερσῆμι ἐρ-
 γασαμένους, δίκαιον ὄντι μὴ βλάπτειν. τὸ μὲν
 οὖν ὁμοίον τῶν δικαίων, τὸν ἔσονται τῶν δὲ
 λαμβάνειν. ἐν δὲ ἡδὲ ἐναντίων κερσῆμι κατε- E
 φάνε ποιείν αὐτὸ τὸ παρὰ δὲ κερσῆμι. κερσῆμι
 γὰρ τῶν τοῖς κερσῆμι τὸ ποιήσαντας δίκαιον ὄντι
 ἡμωρεῖδῃται, καὶ τοῖς ἀπειρωτιστῶν οὕτω
 κερσῆμι ἀπειρωτιστῶν. τὸ δὲ κερσῆμι ὑ-
 πό πῶν ἐνδοξοῦν δίκαιον, οὕτω λήψῃ ἀλλ'
 ἐχῆμαῖς μόνον μισοῦμεν, καὶ κερσῆμι ποιοῦμεν
 τοῖς ἐρσῆμι, ἀλλ' ἢ καὶ Αἰδωλοῖς καὶ Αἰαδου-
 μόνους δίκαιον ὄντι κερσῆμι τοῖς ἐρσῆμι π-
 μωρεῖδῃται. τὸ μὲν οὖν δίκαιον οὕτω με- F
 τῶν πολλὰ καὶ, λήψῃ. τὸ δὲ νόμιμον, αὐτὸ μὲν
 οἶον ὄντι, ὡς ἔσονται ἡμῖν ἀφ' ἔσονται. δὲ ἢ ὅπου
 αὐτῶν κερσῆμι, αὐτὸν τε τὸν ἀφ' ὄντι, καὶ
 τὸν ὄμιον λαμβάνειν, εἴτα τὸ ὄμιον τῶν γερσῆμι νόμο. ἐν δὲ αὐτῶν τοῖν δὲ ὡς ἄρ' γὰρ ὁ νο-
 μωρεῖς μεγίστης ζημίαις τοῖς κερσῆμι ἡδέα σῆμι. οὕτω δὲ καὶ τοῖς ἐξ ἀπειρωτιστῶν μεγίστη

formæ dignitas, bona valetudo: animo ve-
 rò fortitudo, sapientia, iustitia. Extraria
 verò sunt amici, pecuniæ, possessiones. His
 autem contraria inutilia sunt. Civitati au-
 tem vitilia bella quædam sunt, concordia,
 vires ad bellum, pecuniæ, & prouentuum
 copiæ, sociorum virtus, atque multitudo,
 ac summam reliqua his similia vitilia esse
 ducimus: quæ verò his contraria sunt,
 inutilia. Honestæ verò sunt, ex quibus
 splendor aliquis atque illustrius honos in
 eos, qui aliquid gesserint, emanaturus sit.
 lucunda autem, quæ efficiunt gaudio. Fac-
 cilia verò sunt, quæ breui tempore, & mi-
 nimo labore, impensaque abfoluuntur.
 Possibilia autem, quæcunque fieri natura
 possunt. Necessaria verò, quæ vt fiant, ar-
 bitrij nostri non est, sed tanquam ex diui-
 ni quædam, aut humana necessitate om-
 nino fiunt. Iusta igitur, & legitima, & vi-
 lilia, & honesta, & iucunda, & facilia, & pos-
 sibilia, & necessaria hæc sunt. De his au-
 tem dicere abunde poterimus, & ex ante-
 dictis, & his similibus, & ipsis contrariis,
 & ab iis, quæ iudicata sunt, aut à diis im-
 mortalibus, aut à claris hominibus, aut à
 iudicibus, aut ab aduersariis nostris. Cu-
 iusmodi igitur iustum esset, declarauim-
 us: simile autem iusto est huiusmodi.
 Nam quemadmodum iustum existima-
 mus, obtemperare parentibus, itidem
 conuenit, filios parentum res gestas imi-
 tari: & veluti beneficiis benefacere iustum
 est, ita & ij, à quibus mali nihil suscepi-
 mus, iusto simile est, non nocere. Hoc igitur
 modo simile iusto capiendum est. Ex
 contrariis autè opus est exemplum ipsum
 perspicuum faciamus. Nam veluti iustum
 est, in eos animaduertere, qui aliquid per-
 peram patrauerint, ita iis, qui nos benefi-
 cio fouerint, referre gratiam decet. Id autem
 iustum, quod ab aliquibus claris viris
 iudicatum fuerit, sic erit accipiendum. Ve-
 rum neque nos soli odio hostes insequi-
 mur, maiorque afficiamus, sed & Athenien-
 ses & Lacedæmonij iustum esse iudicant,
 inimicos multare. Iustum igitur hoc mo-
 do crebra exercitatione accipies. Legiti-
 mum verò, quale etiam ipsum sit, antè à
 nobis definitum est. Oportet autem, vbi
 vsui sit, vt is, qui sententiam dicit, legem
 etiam adsumat: deinde simile legi scriptæ.
 Effet verò huiusmodi. Nā sicut legumlator
 maximis animaduersionibus fures plerê-
 dos voluit, ita & seductores maximopere